

det kunne være rart at få et svar på, er, om man overhovedet er parat til at ændre ved grundstrukturen i det her fra regeringens side, eller om det bare er et spørgsmål om, at man vil flytte på nogle små hjørner.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener da nok, at hr. Torben Hansen burde kunne fortælle lidt om, hvad han selv mener om denne her sag i forhold til det lovforslag, der ligger.

Det spørgsmål, der blev stillet af hr. Wedell-Neergaard, var: Hvad er det, hr. Torben Hansen kunne tænke sig at der kunne forhandles om? Det er vel det, der er udgangspunktet her. Det kan da ikke være så svært, medmindre man altså i Socialdemokratiet har den holdning, som man jo indtil nu har givet udtryk for, at man slet ikke vil have noget med det her at gøre, og så er det jo nemt nok at stå på tålerstolen og kritisere.

Det, jeg så godt kunne tænke mig at spørge om, er: Når nu det er sådan, at vi har overladt det til kommunerne at have myndigheden over behandling af ældre, uddannelsesområdet, børneområdet, hvad er det så, der giver hr. Torben Hansen den mistillid, som jo åbenbart er meget udbredt i Socialdemokratiet, til, at kommunalpolitikere ikke kan klare miljøområdet, at de har nogle specielle interesser lige netop på miljøområdet, som de ikke har på nogen af de andre områder, der gør, at de ikke kan klare miljøopgaverne, men at de er inhabile?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg har bestemt meget stor tillid til kommunalpolitikere. Jeg har selv været en af dem igennem mange år. Men her, vi kan eksempelvis tage vandforsyningsloven og indvindingstilladelser, lægger man tilsyn og håndhævelse hos kommunen. Det går ud over kommunegrænserne, det vil sige, at det er noget, der også griber ind i andre kommuner.

Det kan jo rent faktisk også være en hjælp til kommunalpolitikere, når man siger, at de ikke skal føre tilsyn, eller at de ikke skal give sig selv indvindingstilladelser. Det er ikke et spørgsmål om manglende tillid. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at de, der giver tilladelser, ikke samtidig er dem, der fører tilsyn. Det har været et hævdundet princip i dansk miljøpraksis og alle mulige andre steder i mange år, at der skal

være en adskillelse der, og det tror jeg også godt at man kunne finde ud af her.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kan så forstå, at det er et af de punkter, som Socialdemokratiet gerne vil forhandle om. Det kunne Socialdemokratiet jo have sagt for længe siden, og så kunne man jo være kommet i gang med reelle forhandlinger, i stedet for at være bagstræberisk og slet ikke ville være med til noget.

Jeg synes da, det er fint, at Socialdemokratiet nu i hvert fald kommer med ét eksempel på, hvor man godt vil forhandle, men det, jeg ikke helt har forstået, er, at hr. Torben Hansen åbenbart opfatter det som en kæmpe katastrofe for miljøet, at kommunerne nu skal have lidt mere, og at staten skal have noget af det, der er i amterne. På nuværende tidspunkt er det sådan, hvis man tager ud fra økonomien, at kommunerne udfører 67 pct. af de opgaver, der er på miljøområdet, amterne 6 pct. og staten 26 pct.

Er det så virkelig sådan en kæmpe katastrofe, at man deler de der 6 pct. i amterne mellem stat og kommune? Det har jeg svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Først til hr. Eyvind Vesselbo: De der 67 pct. er jo det sædvanlige, som hr. Eyvind Vesselbo fremfører. Det, der er vigtigt, er, at de 67 pct. er store og meget vigtige miljøområder, men det er jo også de brugerfinansierede via affald og via vand. Det er affald, og det er vand. Det vil sige, at det er nogle ting, der er relativt lette, og vi kan jo også se, og det går sin udmærkede gang.

Men at sige, at det dækker 67 pct. af hele forvaltningen af dansk natur og dansk undergrund. Nej, det dækker 67 pct. af de samlede omkostninger, og det er, fordi det er brugerfinansieret. Det er hele affaldsområdet, som ligger i kommunerne, og det er sådan set min kommune, der kræver op hos mig.

Med hensyn til forhandlingerne skal hr. Vesselbo ikke skyde os nogen forkerte motiver i skoene, som det er typisk for hr. Vesselbo. Det korte af det lange er, at vi indtil flere gange har givet udtryk for, hvad vi mener der er forkert i denne her reform.

Vi har også korresponderet via læserbreve, men jeg kan forstå, at hr. Vesselbo ikke læser det, jeg har skrevet til ham. Jeg vil da gerne sende